

Sander Pardon bedenkt
het liefst alles zelf

Aangenaam!

Wordt ieder fantastisch idee uiteindelijk een succesvolle onderneming? Nee dus. Het gaat niet altijd om wat je bedenkt, maar wie het bedenkt. De drijvende kracht achter een idee maakt het succes. Maar wie zijn die drijvende krachten dan? Zigenzinnig gaat op zoek naar de ondernemer achter de onderneming. In deze editie: Sander Pardon, uitgever van de regionale magazines **Leven!** in omgeving Leiden en Den Haag.

TEKST JOLANDA KLEIJ | FOTOGRAFIE MICHEL TER WOLBEEK

Waarom een regionaal magazine?

“Het kwartje viel. In een wachtkamer zag ik een stadsglossy liggen. Alle grote steden doen tegenwoordig aan citymarketing en een magazine is een mooi visitekaartje. Ik besepte dat de regio Leiden nog geen eigen magazine had, maar daar wel aan toe was als omgeving vol kennis en ambitie. De eerste vraag die ik toen stelde, was ‘voegt het iets toe?’. Het is belangrijk om een groot netwerk te hebben. Zo heb ik mijn idee kunnen toetsen. Ik geloof trouwens dat netwerken alleen slaagt als je het niet forceert. Ik stel graag vragen aan anderen, in plaats van iedereen mijn verhaal op te dringen. Bovendien laat nadrukkelijk netwerken alleen maar zien dat je werk nodig hebt.”

Wie leest jouw bladen?

“Het magazine is voor iedereen uit de regio. Ik combineer onderwerpen. Op de ene pagina een interview met een pompoenenboer en op de andere een kunstverhaal. Het blad is een afspiegeling van mij. Ik ben een zapper. Ga van onderwerp naar onderwerp. En als jij ook maar één verhaal met plezier leest, ben ik tevreden.”

En lukt dat?

“Natuurlijk gaat niet alles goed. Ik vond ‘Leven! in Leiden’ een mooie titel. Het klonk lekker. Maar dat was een denkfout. De regio omarmde het niet. Leiden staat al bekend als arrogant en nu had ik ook nog eens een regiomagazine naar de stad genoemd. Uiteindelijk is het dus gewoon Leven! geworden. Ook ben je als uitgever continu bezig om je blad te vullen. Dan valt er een adverteerder uit of is één van de tekstschrijvers ziek, maar het verhaal moet wel geschreven worden. Eigenlijk is het steeds weer twee maanden bellen, mailen, rijden en vloeken. Frustratie dus. Maar als het blad dan weer van de persen rolt, blijft dat keer op keer een emotioneel moment. Na vier jaar krijg ik nog steeds tranen in mijn ogen.”

Leven! doet het nu erg goed. Hoe komt dat?

“Het blijft lastig om adverteerders te vinden. We hebben vaste adverteerders, maar we moeten voor elke editie weer op pad om die overige 65% aan advertentieruimte te verkopen. Daar lig ik wakker van, maar het lukt altijd weer. Ik kan mijn product goed verkopen en ben hondsbrutaal als het moet.

Vraag gerust op de man af waarom iemand niet bij mij adverteert. Niet iedereen komt daar mee weg, maar ik doe het altijd met een kwinkslag. Neem het niet zo serieus en beschik ook over een portie zelfspot.”

Zijn dat de juiste eigenschappen voor succes?

“Je moet ook passie voor het vak hebben, want je bent nergens anders meer mee bezig. Ik ben van mezelf uit aartslui. Zit het liefst met chips op de bank. Maar in de praktijk komt dat er nooit van. En als ik op de bank zit, heb ik onrust. Dan bedenk ik wat ik eigenlijk nog zou moeten doen. Ik ben ook niet trots op mezelf als ondernemer. Ik ben chaotisch en heb het gevoel dat ik continu achter de feiten aan loop. Ik heb wel lef en durf keuzes te maken. Met de komst van het tweede magazine voor de regio Den Haag in 2008 lag er teveel werk op mijn bord. Ondanks alle freelancers waar ik toen al mee werkte. Ik nam twee salesmanagers aan, terwijl daar eigenlijk geen geld voor was. Maar ik keek naar de toekomst en nam het risico. En nu zou ik echt nergens meer zijn zonder mijn team.”

Dus je bent wel een teamplayer?

“Ik heb het magazine helemaal alleen opgericht. Ik houd niet van brainstormen en werk het liefst alleen. Laat mij maar alles zelf bedenken. Dat is natuurlijk een paradox want ik kan helemaal niks alleen. En eigenlijk ben ik gewoon een mensen-mens. Na drie uur alleen werken moet ik echt iemand om me heen hebben.”

Ben je ook een tevreden mensen-mens?

“Ik heb een grafische achtergrond en ik heb tien jaar lang een communicatiebureau gehad. Plaatjes en papier zijn de rode draad in mijn leven. Maar nu ik mijn eigen magazine uitgeef, voel ik pas voldoening. Ik ben nu meer ondernemer dan ooit. De cirkel is rond.” 🍷

‘Eigenlijk
ben ik een
mensen-
mens’